

je zadela srčna kap. Bil je znan daleč naokoli. Naj počiva v miru!

Trgatev. Vesela jesen je odmevala prejšnje dni po naših prekmurskih gorica. Vreme je bilo krasno in zato je vsak hitel, da čim prej pospravi svoj pridelek. Grozdje je bilo v nekaterih krajih prav lepo in tudi premalo ga ni bilo. Vina bo letos več kot lansko leto in tudi boljše bo. Mošt že prodajamo po 2—4 Din 1 liter.

Turnišče. Dne 14. oktobra bo pri nas otvoritev sirotišnice za deco »Deteta Marijke«. Sirotišnica bo pri šolskih sestrah. Želimo ta, da bi bila ti sirotišnici naklonjena boljša usoda, kot je bila delavski kuhinji v Soboti. V

to sirotišnico za deco je bila sprejeta že ena stara sirota nekje iz Medjimurja.

Goriško Prekmurje. Naša zahvalna nedelja bo lepa. Imeli smo nadpolovično dobro letino. Jesen je lepa, kakor recimo leta 1921. Bili so širje sušni časi in trije deževni. Pa je na našem kamnu le prirastlo mnogo živeža. Manj je bilo sena in rži. Pridelki pri nas letos takoj gnijejo. Vse »spravilja« rano. Sadje, grozdje, zelje, s polja vse, je že doma. Repa se dobro debeli. Sejemo. Naši ljudje obdelajo njive kakor vrtove. Priraste pa komaj potrojeno seme. Dače pa so odmerjene skoraj po prvovrstni zemlji. Za prodajo bomo imeli le kaj živega. Sadjevec in vinca sami popijemo in še je privražamo s Preka.

nas je pozdravil s krasnim nagovorom, kateremu so sledili drugi pozdravi. Zahvalil se je v našem imenu g. dr. Aleksič, kateri je spremljal naše romanje. Ob 11. uri je bila sv. maša in pridiga, ki jo je imel g. dr. Aleksič, maševal pa nam je domači g. župnik. Peli so Zagrebčani, ki so se ta dan malo pred nami pripeljali z avtobusom. Ob pol treh popoldne pa smo se zopet zbrali pred oltarjem Marijinim, kjer so bile večernice. Vzeli smo slovo od Marije Vinagorske s trdno željo, da jo zopet obiščemo.

Št. Janž na Dravskem polju. Sentjanžki pevci zaslužijo zares vso pohvalo. V lepem spominu nam je ostal njihov lanski cerkveni koncert, ki so ga priredili v domači cerkvi, še bolj pa je nas prevzel pevski koncert v Hočah letos meseca avgusta, ko so sodelovali obenem s cirkovskim in hočkim zborom pri veliki pevski prireditvi na prostem. Zadnje nedeljo pa so nas zopet privabili v Št. Janž, kjer so nam na popoldanskem koncertu podali bogat spored pesmi za moški in mešan zbor. Višek zanimanja in odobravanja pa je žela spevoigra »Srce in denar«. Če bi pevski zbor imel še malo prožnejše tenorje, bi bil glasovno kar najbolj ubran; posebno zvonkim sopranom gre vse priznanje. Kdor količkaj pozorneje sledi pevskemu življenju naših št. janžkih pevcev, jih z užitkom poslušati in s pravim veseljem opazuje medsebojno harmonijo in razgibanost zbora ter živahno delavnost njegovega pevovodje. Po začetni poti naprej in kvisku!

Št. Andraž pri Velenju. Katoliško prosvetno društvo priredi v nedeljo dne 14. oktobra, ob treh popoldne v Društvenem domu izredno lepo igro v 4 dejanjih »Vaški lopov«. Po igri pa se vrši v Društvenem domu vinska trgatev. Sodelujeta pevski in tamburaški zbor. Ker je čisti dobiček namenjen dozidavi Društvenega doma, prosimo, da nas posetite v najobilnejšem številu!

Mozirje. Skoro vsem je še zdaj vedno pred očmi »Slehnik«, katerega je pretečeni mesec z velikim uspehom vprizorila Katoliška akcija v Mozirju s sodelovanjem cerkvenega pevskega zbora. »Slehnik« je bil podan trikrat vsakokrat zvečer na prostem pred vrati župnijske cerkve. Bila je to prava senzacija za

DRUŠTVENE VESTI

Kaj je učitelj?

Vzgoja mladine je velevažna naloga, ki jo morajo vršiti starši. Ker starši vsega ne morejo storiti, kar spada v področje izobrazbe in vzgoje (saj nimajo ne časa ne zmožnosti in dostikrat tudi ne smisla) — jim šola kot nadomestna ustanova olajša to nalogo. V šoli dobivajo otroci pouk in vzgojo od učitelja, ki v šolski sobi nadomešča starše. Ta uloga pojasnuje in dokazuje važnost učiteljskega poklica. Oblikovanje mladih duš je sploh ena najvažnejših nalog, ki obstojajo na tem svetu. Iz tega sledi, da se mora učitelj zavedati te naloge ter imeti lastnosti, ki ga usposablja za dobro vršenje svojega poklica.

O važnosti in častitosti učiteljskega poklica je spregovoril pomenljive besede papež Pij XI., ko je pretekli mesec sprejel v gradu Castelgandolfo — v albanskih gorah blizu Rima — 400 italijanskih ljudskošolskih učiteljev, ki so člani Katoliške akcije. V svojem nagovoru je papež to-le poudaril: »Naš Gospod in Zveličar je sprejel, dokler je bival na zemlji, samo dva naslova: moj-

ster in učenik. Količka čast za vsakega učitelja, da posveča svoje življenje isti nalogi, ki ji je na zemlji služil včlovečeni Sin božji! Učitelji so pravi in najvplivnejši vladarji nad dušami: v tem je veličina, pa tudi ogromna odgovornost njihovega poklica. Posebno velika, sveta in dalekosežna je naloga tistih učiteljev, ki so obenem dejavni člani Katoliške akcije: takšni se udeležujejo duhovskega apostolstva cerkve ter izvršujejo s poukom ne samo poklicno dolžnost, marveč tudi vzvišeno duhovsko misijo.« Resne in znamenite besede!

★

Maribor—Vinagora. Že leto dni je tlela iskrica hrepenenja po romarskem izletu na Vinagoro v hrvaškem Zagorju med fanti mariborske Katoliške akcije. Ta iskrica hrepenenja je prišla do uresničenja v nedeljo dne 23. septembra. Mariborsko avtobusno podjetje je nam dalo veliki avtobus s 33 sedeži, ki so vsi bili napolnjeni. Ob četrh na sedem smo se odpeljali iz mariborskega Glavnega trga. Ko smo se pripeljali na obronke Fortmijana, se nam je nasmehljalo solnce. Desiniški grad, imenovan »Vingrada«, nekdanji dom Veronike Desiniške, se nam je pokazal v krasnem čaru obseva solca. Sprejem na Vinagori je bil slovesen in pristrčen. Domači g. župnik Vukina

Drugi in počasnejši način iskanja dijamentov je s kopianjem ob reki in s skrbnim izpiranjem nakopanega peska. Predno prodre delavec do peska, ki hrani dijamente, je treba razkopavati dalje časa in še po tolikem trudu je veliko vprašanje, če bo sploh zadel na pesek in dijamente.

Življenje teh poslednjih dijamentnih kopačev je trdo in zelo — zelo mučno. Ne glede na nevarnosti, od katerih je taka uboga para obdan, se predajajo po cele mesece praznim upom na bajno srečo in to pri nezadostni, nezdravi hrani, večkrat celo gladujejo po cele dneve. Najslabše se godi novincem, ki so se prebili skozi divjino brez cvenka v žepu, tolikokrat bolni, ali po naporih tako oslabljeni, da niti na delo ne morejo. Take reve so navezane po cele tedne na lov, a še ta je tamkaj težaven, ker se je zverjad pred človekom že razbežala ter se poskrila.

Če se pa novodošlemu vendar posreči, da dobi delo pri kakem dijamentnem podjetju, mu da podjetnik le prosto hrano in en del od najdenih dijamentov. Polovico izkupička za prodane dijamente prejme podjetnik, polovico kopači. Ceno navadno določi dijamentni trgovec, ki je seve dobro znan s podjetnikom. Da so pri takem postopanju delavci opeharjeni, je jasno.

Delo novinca podjetnik po možnosti izrablja

in nakaže takemu revežu delo na kraju, kjer so potrebna dolgotrajna predдела. Pri slabši hrani in še slabšem stanovanju sirota toliko trpi, da navadno ne zdrži dolgo in zbeži z dela, preden se je dokopal do enega dijamenta.

Nikoli ne pošljejo novodošlih na mesta, ki se že izrabljajo. Za izbiranje dijamentov iz peska kličejo podjetniki izurjene iskalce, ki se ne ukvarjajo s preddeli trudapolnega in globokega kopianja.

Treba še pomisliti, da traja v taistih krajih deževna doba od oktobra ali novembra do februarja ali marca. V teh mesecih se delo znatno skrči in so mogoča le predдела, kakor izkopavanje plasti nad peskom, napeljava vode itd. Za tako delo daje podjetnik delavcem samo hrano. Ker v deževni dobi ne stikajo za dragocenimi kamni, delavstvo nima denarnega zaslužka.

Eden najvažnejših činiteljev v bornem življenju iskalcev dijamentov je vprašanje prehrane. Tujci, ki prihajajo v dijamentne poljane, si domišljajo, da bodo živeli na lahko roko od lova, kakor je to res bilo pred leti, ko so se naselili ob reki prvi srečni najditelji dijamentov. Danes je v bližini reke, kakor že omenjeno, zelo malo divjačine. Več izgleda nudi ribolov, a je preveč zamuden.

Pod takimi okoliščinami je navezan iskalec

lil. Bil je fazan. Nisem se ga dotaknil, dokler se ni obležal en teden. — »Pa«, so mu zaklicali poslušalci, »ali niste umrli od samega gladu?« — »Kako?« je odgovoril lovec. »Pozabil sem vam povedati: med obležavanjem fazana sem pojedel — zamorskega spremeljalca . . .«

Pokrajina družinskih rodovnikov je Kitaska.

Na Kitajskem poseda vsaka rodbina rodovnik, ki sega 3000 let nazaj. Znanje so na Kitajskem rodbine, ki so bile stare ob času Kristusovega rojstva 500—2000 let. Take rodbine so: Liu, Wang, Sihma in razne druge, ki obstojajo še danes.